

**ΑΝΩΤΑΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
1969 - 1970**

**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1968-1969**

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΙ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗΝ
ΤΗΣ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ**

**ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΛΑ**

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1970

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

ΚΑΙ ΕΥΧΑΙ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Παναγιώτατε,
Κύριε Κοσμητορ,
Κύριοι καθηγηταί,
Φοιτηταί και Φοιτήτριαι
τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς,

Δὲν θὰ ἀπετέλῃ ἀπλὴν τυπικὴν δήλωσιν ἐκ μέρους μου ἐὰν σᾶς ἔλεγα ὅτι μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν ἀλλὰ καὶ συγκίνησιν βρίσκομαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀνάμεσά σας. Τὰ αἰσθήματά μου αὐτὰ ἀπορρέουν ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς σεμνῆς αὐτῆς τελετῆς καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι συμμετέχω καὶ συμμερίζομαι τὴν ψυχικὴν διάθεσιν τῶν νεοεισαχθέντων φοιτητῶν, ἀλλὰ πρωτίστως ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εὐρίσκομαι ἀνάμεσα σὲ σᾶς, ἀγαπητοί μου σπουδασταί, οἱ ὁποῖοι ἀποτελεῖτε ἕναν ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως, δεδομένου ὅτι σὲ σᾶς ὁ λαὸς μας στηρίζει τὶς ἐλπίδες του διὰ τὸ μέλλον. Διὰ τὸ παρόν, εἴστε τὸ σημαντικότερον ἔργον ὑποδομῆς διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς αὔριον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ βλέμματα τοῦ Ἔθνους μας εἶναι ἐστραμμένα πρὸς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Σᾶς θεωρεῖ ὁ λαὸς μας μὲ ἐλπίδα, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀγωνία. Κι' ἐσεῖς δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν ἀπαγοητεύσητε. Πρέπει νὰ ἐργάζεσθε ἐντατικῶς διὰ νὰ δημιουργήσητε τὰς προϋποθέσεις διαδοχῆς τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας, εἰς κάθε ἐκδήλωσιν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Κάθε γενιά φέρει στοὺς ὤμους τῆς τὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος. Κάθε γενιά, τὴν θεωροῦν αἰῶνες ἐνδόξου ἱστορίας. Καὶ κάθε γενιά ἔχει ἱερὸν καθῆκον νὰ δημιουργῇ τὴν ἰδικὴν τῆς ἱστορίαν.

Σεῖς, ὡς νέοι ἄνθρωποι, πρέπει νὰ δραματίζεσθε ἕνα λαμπρὸν μέλλον, γιὰ σᾶς καὶ τὸν λαὸν μας. Πρέπει νὰ ἀγωνίζεσθε ὁμως διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ οὐείρου αὐτοῦ.

Ἄ,τι ἔχουμε μέσα μας, στὸ νοῦ ἢ στὴν καρδιά μας, εἶναι ἕνα ἄθροισμα τῶν προσπαθειῶν τῶν διδασκάλων μας ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ θὰ πᾶμε στὸ σχολεῖο. Ἄ,τι γίνουμε, ἐφ' ὅσον ἀφομοιώνουμε τὰ διδάγματα, εἶναι κάτι ποὺ τὸ χρωστάμε στοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητάς μας. Ὅποια λοιπὸν ἱερὰ ὑποχρέωσις πρὸς αὐτούς! Μὲ αὐτὸ θέλω νὰ τονίσω ὅτι μία ἀπὸ τὶς πανάρχαιες Ἑλληνικὰς ἀξίες εἶναι καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Καθῆκον ἱερὸν λοιπὸν, νὰ δίδωμε ὅλον μας τὸν σεβασμὸν γι' αὐτούς ποὺ μᾶς δίνουν τὴν διανόησιν των, τὴν σκέψιν των καὶ τὴν ἀγάπην των.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἀγκάλιασε μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ τὴν σπουδάζουσα νεολαία, δημιουργεῖ ὅλας τὰς προϋποθέσεις ἀναπτύξεως τῶν νέων, ὡς φορέων μιᾶς νέας νοοτροπίας εἰς τὴν σκέψιν καὶ εἰς τὴν δράσιν. Πρωτίστως ἡ Ἐπανάστασις φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ὑπερηφάνους πολίτας, ὑπερήφανον ἔθνος. Πολίτας, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι ὑπερήφανοι ὄχι μόνον διὰ τὸ χθές, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ σήμερον. Πολίτας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀτενίζουσι μὲ ὑπερηφάνειαν τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς. Πολίτας, ποὺ θὰ πιστεύουσι ὅτι «ἡ μεγαλωσύνη στὰ Ἕθνη, δὲν μετριέται μὲ τὸ στρέμμα, μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ πύρωμα μετριέται καὶ τὸ αἷμα».

Αὐτὸ ἐπιτάσσουσι οἱ καιροὶ μας.

Αὐτὸ ἐπιτάσσει τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ μας.

Αὐτὸ ἐπιτάσσουσι οἱ χορταριασμένοι τάφοι τῶν νεκρῶν μας.

Μ' αὐτὰς τὰς σκέψεις ἀγαπητοί μου σπουδασταὶ καὶ σπουδάστριαι, χαίρετῶ ὅλους σας καὶ καλωσορίζω κι ἐγώ, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς πολιτείας, τοὺς νέους σας συναδέλφους καὶ ἐνώνω μαζί σας καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας τὰς εὐχὰς μου γιὰ τὴν οἰκογενειακὴν ὑγείαν ὅλων σας καὶ τὴν προκοπὴν σας.

**ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1968 - 1969**

**ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΛΑ**

Παναγιώτατε,

Με τὸν ἀγιασμὸν τὸν ὁποῖον μόλις πρὸ ὀλίγου ἐτελέσατε καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἢ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους εἰσέρχεται εἰς τὸ 13ον ἔτος τῆς λειτουργίας της ὑπὸ συνθήκας ἀσυγκρίτως καλυτέρας τῶν συνθηκῶν τοῦ προηγουμένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1968 - 1969.

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργέ,
Κύριε Ἀντιπρότασι,
Κύριε Κυβερνητικῆ Ἐπίτροπε,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν,
Κύριοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν,
Κύριοι Συνάδελφοι,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 115153/9.9.1968) ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας διωρίσθη Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1968-1969, τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ὁποῖου θὰ σᾶς παρακαλέσω, ἐν συντόμῳ, νὰ ἀκούσετε.

Πρὶν ὅμως εἰσέλθω εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκφράσω βαθυτάτας εὐχαριστίας πρὸς πολλὰς κατευθύνσεις.

Εὐχαριστῶ τὸν Ἐξοχώτατον κ. Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας ὃ ὁποῖος δι' ἀποφάσεώς του μετέτιμησε διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς.

Εὐχαριστῶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀποδεχθὲν εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας μετέδωκε ταχτικὸν Καθηγητὴν τῶν Γενικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν τῆς Σχολῆς.

Εὐχαριστῶ τὴν καθηγήτριαν Καν Αἰκατερίνην Στριφτοῦ-Κριαρᾶ διὰ τὴν ἀμέριστον συμπαράστασίν της, ἰδίᾳ κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας, ὅτε εὐρέθημεν οἱ μόνον καθηγηταὶ εἰς τὴν Σχολήν.

Εὐχαριστῶ τὰ μέλη τῆς Συγκλήτου διὰ τὴν εὐκρινῆ συνεργασίαν, ἀπόδειξις τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἡ σχεδὸν πάντοτε ὁμόφωνος λήψις ἀποφάσεων, καθὼς ἐπίσης καὶ ὄλους τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐμόχθησαν καὶ μοχθοῦν ὄχι μόνον διὰ τὴν κυρίαν ἐνασχόλησίν των, τὴν διδασκαλίαν, τὴν συγγραφὴν καὶ τὴν ἔρευναν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν προαγωγὴν ὅλων τῶν ἄλλων ζητημάτων τῆς Σχολῆς.

Εὐχαριστῶ ὀλόκληρον τὸ ὑπόλοιπον διδακτικὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἄνευ ἐξαιρέσεως ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος του.

Εὐχαριστῶ τὸ διοικητικὸν προσωπικόν, ἰδιαιτέρως δὲ τὸν διοικητικὸν διευθυντὴν κ. Χρήστον Κυριλλόπουλον, διὰ τὴν ἀθρόυβον, συστηματικὴν, ἀποδοτικὴν καὶ μὲ πολλὰς ἀνεπισήμους ὑπερωρίας ἐργασίαν των.

Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τὰς Πολιτικὰς καὶ Στρατιωτικὰς ἀρχάς, καθὼς καὶ τὴν Σύγκλητον τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἐπέδειξαν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς Σχολῆς καὶ οἱ ὁποῖοι συνέβαλον, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰς τὴν λύσιν αὐτῶν.

I

Κάθε ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν του ἔχει ἀνάγκη: ἱκανοῦ ἀριθμοῦ καθηγητῶν, ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἀρτίας διοικητικῆς ὀργανώσεως, ἀνέτων καὶ καταλλήλων κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ βεβαίως φοιτητῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ προπαραελθόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὴν 31ην Αὐγούστου 1968, ὀκτῶ ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων καθηγητῶν τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ εἰς διαπρεπῆς κοινωνιολόγος καθηγητῆς τῆς Σχολῆς μας ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ δυνάμεως τοῦ ἀνωτέρου διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Οὕτως οἱ φοιτηταὶ μας ἐστερήθησαν τῆς πολυτίμου διδασκαλίας δεδοκιμασμένων καὶ πεφωτισμένων ἀκαδημαϊκῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς, ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα ἀναγνωρίσεως τῶν προσφερθεισῶν ὑπηρεσιῶν των, ἀνεκήρυξεν ὀμοτίμους καθηγητὰς τῆς Σχολῆς.

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1968, ἐκ τῶν 18 ὀργανικῶν τακτικῶν ἐδρῶν, εὐρέθησαν πεπληρομένοι δύο ὑπὸ τακτικῶν καθηγητῶν καὶ μία ὑπὸ ἐκτάκτου ἐντεταλμένου ἐπὶ τριετῆ θητεία καθηγητοῦ, εἰς δὲ ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ὁ κ. Ἰωάννης Χολέβας ἀναλαβὼν καθήκοντα ὑπουργοῦ ἐμπορικῆς Ναυτιλίας εὐρίσκετο ἐν ἀδείᾳ. Ἐνεκα τούτου ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἕως 7ης Δεκεμβρίου 1968 ἡ Σχολὴ μας εὐρίσκετο ἄνευ Συγκλήτου, δηλαδὴ τοῦ συλλογικοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου, τοῦ διοικοῦντος τὴν Σχολὴν καὶ ἐγκρίνοντος τὰς δαπάνας λειτουργίας αὐτῆς. Θὰ σᾶς ἀναφέρω ἐν μικρὸν δεῖγμα τῶν ἀντιμετωπιζομένων δυσχερειῶν ἐκ τῆς ἐλλείψεως Συγκλήτου. Δὲν ἤδυνάμεθα νὰ ἐγγράψωμεν τοὺς νεοεισαχθέντας φοιτητάς, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐγκρίνωμεν δαπάνην τριῶν χιλιάδων περίπου δραχμῶν διὰ τὴν ἐκδοσὴν πιστοποιητικοῦ ὑγείας ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν φοιτητῶν καὶ τὸ ὁποῖον, ἐκδίδεται δαπάναις τῆς Σχολῆς. Εὐτυχῶς, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 1968, αἱ δυσκολαὶ αὐταὶ ἤρχισαν ἐλαττούμεναι.

Τὴν 23ην Νοεμβρίου, διορισθεῖς, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ καθηγητῆς τοῦ Δημοσίου Δικαίου κ. Ἀθανάσιος Ράϊκος, τὴν δὲ 7ην Δεκεμβρίου 1968, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἡ Σχολή μας, ἀπέκτησε προσωρινὴν Σύγκλητον, ἀνανεωθεῖσα τὴν 28ην Ἰανουαρίου τοῦ 1969.

Τὴν 14ην καὶ τὴν 22αν Ἰανουαρίου, ἀντιστοίχως, διορισθέντες ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των οἱ καθηγηταὶ κύριοι Ὀρέστης - Κοσμάς Παπαβασιλείου τῆς Χημείας καὶ Βασίλειος Σαρσέντης τῆς Εἰδικῆς Λογιστικῆς καὶ οὕτω, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἕκαστος ἐκ τῶν καθηγητῶν ἀνέλαβεν καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων καὶ ἄλλων συγγενῶν ἐδρῶν, ἤρχισεν ἡ διδασκαλία τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν διδακτέων μαθημάτων εἰς τὴν Σχολήν. Δυστυχῶς, οἱ διορισμοὶ τεσσάρων ἀκόμη καθηγητῶν, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν 10ην Μαΐου καὶ οὕτως οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Δικαίου κυρία Ἀλίκη Κιάντου-Παμπούκη, τῆς Ἐμπορευματολογίας κυρία Διδῶ Στεφανοπούλου - Μανωλκίδου, τῆς Οἰκονομικῆς Ἀναλύσεως κυρία Μαρία Νεγρεπόντη - Δελιβάνη καὶ τῆς Στατιστικῆς κύριος Ἰωάννης Λιάκης, δὲν κατώρθωσαν νὰ διδάξουν παρὰ ὀλίγας μόνον ἡμέρας.

Μὲ τοὺς διορισμοὺς αὐτοὺς, τὸ σύνολον τῶν καθηγητῶν κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 10. Ἐκ μέρους δὲ ὄλων ἡμῶν θὰ παρακαλέσω τὸν παριστάμενον ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Βορείου Ἑλλάδος κ. Ἀλέξανδρον Ματθαίου, ὅπως διαβιβάσῃ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰς εὐχαριστίας μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν διαβεβαίωσιν καὶ ὑπόσχεσιν, ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ διδασκαλία εἰς τὴν Σχολήν θὰ εἶναι ἐπιστημονικῶς μὲν πλήρης, ἐθνικῶς δὲ βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ.

Τὴν 12/8/1969, διορισθεῖς, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ, ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ συντάγματος προβλεπόμενος, κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Σχολῆς, στρατηγὸς κ. Ἰάκωβος Παπαβασιλείου μετὰ τοῦ ὁποῦοι ἡ συνεργασία μου εἶναι ἐγκάρδιος, καὶ τὸν ὁποῖον εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν κατανόησιν καὶ προώθησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν Σχολήν.

Τὸ βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν ἀπηρτίζετο ἐξ ὀκτώ τακτικῶν βοηθῶν καὶ πέντε ἐκτάκτων. Ἦδη οἱ τρεῖς ἐκ τῶν ἐκτάκτων κατέστησαν τακτικοί. Ἐπὶ πλέον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 54/1969 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἰδρύθησαν ἕτεροι 72 θέσεις βοηθῶν καὶ 36 θέσεις Ἐπιμελητῶν. Διὰ τὰς θέσεις ταύτας προωθοῦμεν τὴν διαδικασίαν πληρώσεώς των συμφῶνως τῷ Νόμῳ.

Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ἀπηρτίζετο ἐκ δεκατεσσάρων (14) τακτικῶν καὶ δέκα (10) ἐκτάκτων ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων. Ἦδη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 169/1969 Νομοθετικοῦ Διατάγματος οἱ τέσσαρες ἐκ τῶν ἐκτάκτων ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων καθίστανται τακτικοί. Ἰδρύνονται

δὲ ἐπὶ πλέον 3 θέσεις τακτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων καὶ 3 ἀκόμη διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τοῦ γραφείου τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἐπίσης κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1968-1969, ἐξετυπώθησαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς, αἱ διοικητικαὶ ἐπετηρίδες τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν 1967-1968 καὶ 1968-1969 καὶ οἱ πανηγυρικοὶ λόγοι, οἱ ὅποιοι ἐξεφωνήθησαν κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ λαβούσας χώραν ἑορτάς.

Διὰ πρώτην δὲ φοράν, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, ἐξετυπώθη καὶ ἐντὸς ὀλίγου διανεμεται ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Σχολῆς, περιέχουσα πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τῶν ὁμοτίμων, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν αὐτῆς.

Τέλος ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης, συμμετέχουσα εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνυψώσεως τοῦ βιοτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ γενικώτερον τοῦ λαοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὠργάνωσε, διὰ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς, σειρὰν ὁμιλιῶν, αἱ ὅποια εἶχον τοιαύτην ἐπιτυχίαν ὥστε ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ συνεχίσωμεν αὐτάς καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

II

Διὰ τοῦ ὑπογραφέντος τὴν 24ην Ἰουλίου ἐνοικιαστηρίου συμβολαίου ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῆς Σχολῆς μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἡ Ἀνωτάτη Βιομηχανικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης, ἥτις μέχρι 31.7.1969 ἐστεγάζετο εἰς δύο τελείως ἀκατάλληλα κτίρια, μετεφέρθη ἀπὸ 1.8.1969 εἰς τὸ ἀσυγκρίτως καταλληλότερον δι' αὐτὴν Μέγαρον. Ἡ Σύγκλητος τῆς Σχολῆς, τὸ ἀνώτερον καὶ βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικόν, τὸ διοικητικὸν προσωπικόν, ὀλόκληρος ὁ φοιτητικὸς κόσμος τῆς Σχολῆς καὶ ἐγὼ προσωπικῶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὸν Παναγιώτατον Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης κ.κ. Λεωνίδα διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως ἐνοικιάσεως τοῦ διδακτηρίου τούτου. Εὐχαριστοῦμεν, ἐπίσης, τὴν Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τὸν πρόεδρον αὐτῆς Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πανοσιολογιάτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Σπυρίδωνα Καλαφατάκη, ὁ ὅποιος διὰ τῆς προσωπικῆς του συμβολῆς συνετέλεσεν ὄχι μόνον εἰς τὴν ταχεῖαν ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου ἐνοικιάσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν περαιτέρω διαρρύθμισιν τοῦ Μεγάρου, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

III

Ἐνεγράφησαν εἰς τὸ Α' ἔτος 588, εἰς τὸ Β' ἔτος 516, εἰς τὸ Γ' ἔτος 475 καὶ εἰς τὸ Δ' ἔτος 288. Κατέστησαν δὲ πτυχιούχοι ἐ-

κατὸν πεντήκοντα ὀκτῶ (158). φοιτηταί. Διετέθησαν 980.000 δρχ. ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ 309.000 ὑπὸ τῆς Σχολῆς διὰ τὴν σίτισιν τῶν ἀπόρων καὶ ἐπιμελῶν φοιτητῶν. Ἐχορηγήθησαν εἰς διακριθέντας φοιτητάς τῆς Σχολῆς αἱ ἐξῆς ὑποτροφίαι: 45 ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν, 5 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, 1 ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ 1 ὑπὸ τοῦ Ἰδρύματος Γκιουλμπενκιάν.

Ἐπραγματοποιήθησαν ἐπισκέψεις εἰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς περιοχῆς Θεσσαλονίκης, ἵνα συμφώνως πρὸν τὸν Ὀργανισμόν τῆς Σχολῆς ἐπιτοπίως ἐξετασθοῦν καὶ μελετηθοῦν θέματα οἰκονομικοβιομηχανικῆς ὑφῆς καθὼς καὶ κοινωνικοῦ καὶ ἀνθρωπίνου παράγοντος. Ἐπίσης, ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τῶν τεταρτοετῶν φοιτητῶν 10ήμερος ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ εἰς Ἰωάννινα-Πάτρας-Καλαμάτα-Ναύπλιον-Ἀθήνας μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς καθηγητάς κ.κ. Ὀρέστην-Κοσμᾶν Παπαβασιλείου καὶ Βασίλειον Σαρσέντην, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀρτιότητα τῆς διοργανώσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐκδρομῆς.

Πρὶν κλείσω τὸν σύντομον ἀπολογισμόν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1968-1969, θὰ ἤθελα νὰ σημειώσω ἐπίσης, ὅτι κατὰ τὴν τελετὴν τῆς διαβεβαίωσεως τῶν εἰσαχθέντων φοιτητῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1968, εἶχομεν ἐπισημάνει τρεῖς βασικὰς ἐλλείψεις τῆς Σχολῆς: Πρῶτον, τὴν ἔλλειψιν καθηγητῶν· δεύτερον, τὴν ἔλλειψιν βοηθητικοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ· καὶ τρίτον τὴν ἔλλειψιν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων. Σήμερον, μετὰ ἔν ἔτος, αἱ δύο ἐκ τῶν βασικῶν ἐλλείψεων, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς κτιριακὰς ἐγκαταστάσεις καὶ εἰς τὸ βοηθητικὸν διδακτικὸν προσωπικόν, ἔχουν πλήρως παρακαμφθῆ. Ὡς πρὸς τὸ ἀνώτατον διδακτικὸν προσωπικόν, παρ' ὅτι κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος διωρίσθησαν ἑπτὰ καθηγηταί, παραμένον ἀκόμη 8 κεναὶ ἔδραι, τὰς ὁποίας, μετὰ τὴν ἐπικειμένην τακτικοποίησιν τῶν ἤδη ὑπηρετούντων ἐκτάκτων καθηγητῶν, πιστεύομεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους θὰ τὰς πληρῶσωμεν.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

ΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΗΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΡΕΛΑ

Ἄγαπητοί μου νεοεισαχθέντες φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι,

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπίσημον τελετὴν, ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης σᾶς ἀπευθύνῃ τὰ πλέον ἐγκάρδια καὶ εὐχρινῆ συγχαρητήρια, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας κατὰ τὰς εἰσιτηρίου ἐξετάσεις καὶ σᾶς ὑποδέχεται εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν κοινότητα μὲ αἰσθήματα πλήρους χαρᾶς καὶ ἐλπίδων.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ κληθῆτε νὰ δώσητε ἐνώπιον τῶν Ὀρθοσκευτικῶν, Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν σας καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Σχολῆς, τὸν νεομισμένον ὄρκον τοῦ φοιτητοῦ. Διὰ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ, θὰ ὑποσχεθῆτε κατὰ τὸν πλέον πανηγυρικὸν τρόπον, ὅτι θὰ τηρήσητε τοὺς νόμους τῆς Σχολῆς, τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρχῶν αὐτῆς καὶ θὰ συμπεριφερθῆτε, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐδῶ φοιτησεῶς σας, κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς Ἑλληνας ἀκαδημαϊκοὺς πολίτας.

Παλαιά, ἀλλὰ καὶ ὠραία παράδοσις ἐπιβάλλει, κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ὁ ἐκάστοτε Κοσμητῶρ νὰ σᾶς ἀπευθύνῃ συμβουλὰς, παραινέσεις καὶ πρὸ παντὸς νὰ σᾶς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν καθηκόντων σας καὶ τῶν εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας ἀναλάβετε.

Συμβουλὰς βεβαίως ἔχετε ἀκούσει ἀπὸ τοὺς γονεῖς σας, ἔχετε ἀκούσει ἀπὸ τοὺς διδασκάλους σας εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἀπὸ τοὺς ἱερωμένους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς σας εἰς τὸ Γυμνάσιον. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλάβετε τὸ χρῆσμα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, αἱ συνθήκαι τῆς ζωῆς σας (πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων εὐρέθητε μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν σας) ἔχουν ἀλλάξει τελείως. Ὁ τρόπος τῆς ἐν γένει ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας, αἱ ἀνάγκαι σας, ὁ τρόπος τῆς μελέτης σας, τὰ καθήκοντά σας καὶ τὰ νέα προβλήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀντιμετωπίσετε εἶναι σχεδὸν ἄσχετα μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶχατε συνηθίσει. Ἐνεκα τούτου θὰ πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ ὅλων αὐτῶν, διὰ νὰ σᾶς βοηθήσωμεν νὰ ὑπερπηδήσητε τὰ ἐμπόδια αὐτά, ὥστε ἡ ἐξέλιξις σας καὶ ἡ πρόοδός σας νὰ πραγματοποιηθοῦν ταχέως καὶ ἀσφαλῶς.

Αἱ συμβουλαι τὰς ὁποίας θὰ ἐπεθύμουν νὰ σᾶς δώσω εἶναι:

— (Ἐκ τοῦ Θεοῦ ἀρχεσθε).

Μὴν παρασύρεσθε ἀπὸ μηδενιστικὰς τάσεις καὶ μὴ θεωρῆτε ξεπερασμένην τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ. Κλίνατε πάντοτε εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῆς ἀπείρου Θείας Δυνάμεως καὶ Σοφίας, πρὸ τῆς Παντοδυναμίας καὶ Πανσοφίας τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος.

— «*Ἀγαπᾶτε τὴν Πατρίδα μας !*»

«Μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρα καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις», ἔλεγε ὁ Σωκράτης.

«Πιστεύσατε εἰς τὸν τόπον ποῦ γεννηθήκατε!

Πιστεύσατε εἰς αὐτὸ ποῦ λέγεται Ἑλλάς!

Καταστήσατε τὴν Ἑλλάδα παράδειγμα ἐλευθέρας, φιλονόμου καὶ ἀρμονικῶς ζώσης κοινωνίας ἀνθρώπων!»

«Καταστήσατε τὴν Ἑλλάδα χῶρον εἰς τὸν ὅποιον νὰ ἰσχύῃ τὸ θεμέλιον τοῦ Χριστιανισμοῦ»,

εἶπεν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος πρὸς τοὺς ἀριστεύσαντας φοιτητὰς τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1968.

«Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν».

Αἱ ἔννοιαί τῆς Ὀρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος ὑπῆρξαν εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ἀλληλένδετοι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ψυχὴν. Προελθοῦσαι ἐκ κοινῆς πηγῆς, δοξασθεῖσαι διὰ κοινῶν παραδόσεων, ἐνωθεῖσαι δι' ἀναριθμητῶν δεσμῶν, ἡ Ὀρησκεία καὶ ἡ Πατρίς ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν ἀδιαίρετον σύνολον.

— «*Πείθεσθε τοῖς νόμοις*».

Οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας εἶναι οἱ ἀκοίμητοι φρουροὶ καὶ οἱ προστάται ὅλων μας. Τὰ ὕψιστα τῶν ἀγαθῶν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία δὲν νοοῦνται ἄνευ τῆς ὑπάρξεως τῶν νόμων. Ὅσον φαινομενικῶς βαρεῖς καὶ ἐὰν εἶναι πρέπει νὰ εἰσθε πεπεισμένοι ὅτι οἱ νόμοι τῆς Πολιτείας καὶ οἱ νόμοι τῆς Σχολῆς, διὰ τὴν πιστὴν τήρησιν τῶν ὁποίων ἐντὸς ὀλίγου θὰ ὀρκισθῆτε, δὲν ἔχουν κανένα ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ μόνον νὰ σᾶς βοηθήσουν καὶ νὰ σᾶς προστατεύσουν, ὥστε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ σας βίου καὶ ἀκόμη περισσότερο, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ σας καὶ ἐπαγγελματικοῦ σας βίου, ἀναδειχθῆτε ἄξιοι τῆς ἐπιστήμης τὴν ὁποίαν σπουδάσατε, ὄχι χάριν τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀρετῆς.

— «*Μελετᾶτε ἀδιακόπως*».

Μὴ δειλιάζετε πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης, τὴν ὁποίαν ἐπελέξατε. Παρακολουθήσατε ἀνελλιπῶς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις καὶ πρὸ παντὸς μελετᾶτε. Μελετᾶτε ὄχι ἐπιπολαιῶς καὶ μόνον κατὰ πλάτος. Μελετᾶτε ἰδίως κατὰ βάθος, ὥστε νὰ δύνασθε νὰ δημιουργήσητε ἐπὶ τῶν θεμελίων τῶν ἀποκτηθειῶν γνώσεων. Μελετήσατε παραλλήλως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι συμπληροῦν αὐτὴν καὶ αἱ ὁποῖαι συμπληροῦνται ὑπ' αὐτῆς, ὅπως ἡ ψυχολογία, ἡ κοινωνιολογία, ἡ ἱστορία, τὰ μαθηματικὰ καὶ λοιπάς. Μελετήσατε

ἀκόμη φιλοσοφίαν καὶ λογοτεχνίαν, ὑπάρχουν πολλὰ καὶ καλὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγνωσις θὰ σᾶς εἶναι ὄχι μόνον ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ εὐχάριστος.

Τέλος, θὰ ὀρκιστῆτε:

«Τοῖς Σχολῆς νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτῆς προθυμότατα πείσομαι».

Διὰ τοῦ ὄρκου σας θὰ ὑποσχεθῆτε σεβασμὸν πρὸς τοὺς πνευματικούς σας γονεῖς, τοὺς διδασκάλους σας, οἱ ὅποιοι μοχθοῦν γιὰ σᾶς. Ἐκ τῶν καθηγητῶν σας δὲν θὰ ἀκούσετε παρὰ μόνον συμβουλὰς καὶ παραινέσεις. Εἰς τοὺς καθηγητῶν σας νὰ προστρέχετε διὰ οἰανδήποτε δυσκολίαν εἴτε εἰς τὰ μαθήματά σας εἴτε εἰς τὴν ἐν γένει ἀκαδημαϊκὴν σας ζωὴν. Καὶ νὰ εἴσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ σᾶς ἀκούσουν μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατὰ τὸ δυνατόν θὰ σᾶς βοηθήσουν, ὥστε νὰ εὑρητε τὴν καλύτεραν δυνατὴν λύσιν.

Καὶ τώρα, ἀγαπητοί μου νέοι φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι, μετὰ τὸν χαιρετισμὸν, τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς παραινέσεις τὰς ὁποίας σᾶς ἀπηύθυνεν ὁ παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Λεωνίδας καὶ μετὰ τὸν χαιρετισμὸν τὸν ὁποῖον θὰ σᾶς ἀπευθύνουν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Φοιτητῶν τῆς Σχολῆς, καὶ ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος, κ. Ἀλέξανδρος Ματθαίου, θὰ σᾶς παρακαλέσω ἀφοῦ δώσετε τὸν νενομισμένον ὄρκον, διὰ τῆς χειραψίας ἢ ὅποια θὰ ἐπακολουθήσῃ, νὰ διαβεβαιώσετε δι' ἐμοῦ τὴν Σχολὴν καὶ τὴν Πολιτείαν, ὅτι θὰ ἐπιτελέσετε εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθήκον σας ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ σας, τῶν γονέων σας, τῆς Σχολῆς καὶ ἔναντι τῆς, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, ἀναγεννωμένης φιλτάτης μας Ἑλλάδος.

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**

Παναγιώτατε,
Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ,
Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν,
Κύριε Ἐπίτροπε,
Σεβαστὲ κύριε Κοσμητορ,
Σεβαστοὶ κύριοι Καθηγηταί,
Κυρίες καὶ κύριοι,
Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Φοιτ. Ἐνώσεως τῆς Σχολῆς μας, Σᾶς ἀπευθύνω θερμὸν συναδελφικὸν χαιρετισμὸν, καὶ σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας.

Μία νέα περίοδος ἀρχίζει γιὰ σᾶς, ἀγαπητοὶ μου συνάδελφοι, μία περίοδος διὰ τὴν ὁποίαν ἡ σημερινὴ τελετὴ ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην σφραγίδα τῆς ἀρχῆς τῆς, μία περίοδος δημιουργίας, περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ τεθοῦν τὰ θεμέλια τῆς μετέπειτα ζωῆς σας.

Διὰ τοῦτο ξεκινήσατε σωστά, ἀφοσιωθῆτε εἰς τὴν μελέτην, ἀποκτήσατε ὅσο τὸ δυνατόν περισσοτέρας γνώσεις καὶ χρησιμοποίησατε αὐτάς ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀτομικὴν σας ὠφέλειαν, ἀλλὰ μὲ τὸν εὐρύτερον προσανατολισμὸν, πού ὑπαγορεύει ἡ ἱστορικὴ εὐθύνη τοῦ Ἑλλήνος.

Ἡ πατρίς μας ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ νέους ἐπιστήμονας, ἀλλὰ ἐπιστήμονας τοὺς ὁποίους χαρακτηρίζει ὁ παλμὸς τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστατικῆς ἀναδημιουργίας, παλμὸς πού προέρχεται ἀπὸ τοὺς νέους, ἀλλὰ ἀνήκει εἰς τὴν Πατρίδα, τὴν οἰκογένειαν, τὴν θρησκείαν.

Διευρύνετε, ἀγαπητοὶ μου Συνάδελφοι τὸν χῶρον τῆς ἐπιστημονικῆς σας γνώσεως, ἀλλὰ διερευνήσατέ τον μὲ τὴν ἀγαθὴν προδιάθεσιν καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς εὐθύνῃς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἡ ἔλλειψις τῆς συναισθήσεως αὐτῆς στὸν νέον ἐπιστήμονα ἀποτελεῖ τὴν πηγὴν πολλῶν κακῶν.

Τελειώνοντας σᾶς εὐχομαι καλὴν πρόοδον καὶ σᾶς καλῶ νὰ ἐνταχθῆτε μὲ ἔντονον διάθεσιν εἰς τὰς τάξεις τῶν νέων, οἱ ὅποιοι θὰ διαγωνίσουν τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Εὐχαριστῶ